

Édes barátom!

Mint hogy a gombok aprított járva vissza memek
 pestre, használok az alkalmas, és sub ala foeminarum
 külvöl neked ismét valamis, titulatod meg illetendően és
 használd ha használhatod. Különben csak annyit mon
 dok az aprított járásra, hogy ha a mi asszonyaink
 így pietykórnek és per 42. váltóforint diszkrétanál:
 kifogyasszák mind kellőnlből a szusz, és a híres
 véd és dacz stövelségét mellyet ök költövel rovásunk
 ra, a "képirodalmi figyelo" érdemes stökeszöje, ki mint
 szabó kisháron monija "Matarol finom ércem" dalolat is
 irt hajdanában danában: keservesen megfogja bänni.
 Tehát meg lehet csak külvöl, különben is így látom hogy
 egyből kellös csinálatsk, vagy is meg egyet az erevél mellé
 veset, s. i. Mert hiszen mily reműkhesen hűséggel
 és pontossággal copiroztattak St. Károly barátunk ál
 tal a Török a világot és képirodalmi figyelo dolcs.
 De elég a boldogságból. Csupán csak arra kérek: hogy
 a gombok visszatérveidol, tudassd velem a Darvas
 Fül felé, pesti naplóban megjelent nyilatkozat beiglatá
 si díját, mert már igen kinn van vele, és aztán gondo
 lom, hogy nem mi akarjunk őt segíteni a költséges visszatér

s a dunába hozdani a vizet. Külömben is mi itt, akár
a figyeltő prenumerátóra, a K. társaság pártolójá-
ra lenne megfoghatatlanul vagyunk. De úgy van az, hogy
semmi se egézt Ekklesiáimból egyelőre "kerő" sem akadt.

Azután arra is kérelek hogy a magyar sajtóban is meg-
masd ki ama nyilatkozatot, de mi nem láttuk; ki jött-e
vagy nem? ha nem: már nem is szükséges.

S miképen küldött régi lötenet oximű versem talán
nem is illik a jelen viszonyokra, bár ne illenék; de azért
csak add ki ha jónak látod; lehet vele a lap, és ez a
fő erőt.

Kazinczy Gábornak — ha el nem felejtöd — add által leg-
szivesebb üdvözléssel, köszönöm hogy elutazása pedre-
ben is megemlékezett rólam. Állapatomról mindkettőtől
nekemmyis: vagyok a mint voltam, kipusztulva kedélyből,
üregből, pénzről, máholnap tán kipusztulandó min-
denből. Aprít közepeim meg vissza mezek hisz tolvorra
gőzfűszölés szedni, utánafelhozok minden orvoslá-
sát. Most az orvosok Marien bárdos sürgőit, tán jó volt
na, tán használna, de abból sem mi se lepi; akár Cal
Austriába küldnének. Emmyis egyszer mindenkorra, ki
se igazol nelem e felől, nem szerelek róla se beszé-
ni se hallani, bár csak a gondolkodással is igyekeznék,
de az nem áll hatalmamban. Resignatio! Sores mala
nihil aliud. Isten áldjon meg kedveidvel egyjűst.
Felesekem is is, sudom ő is az kívánja. igaz barátod?

Hanva. April 3. 1864.

Tompa